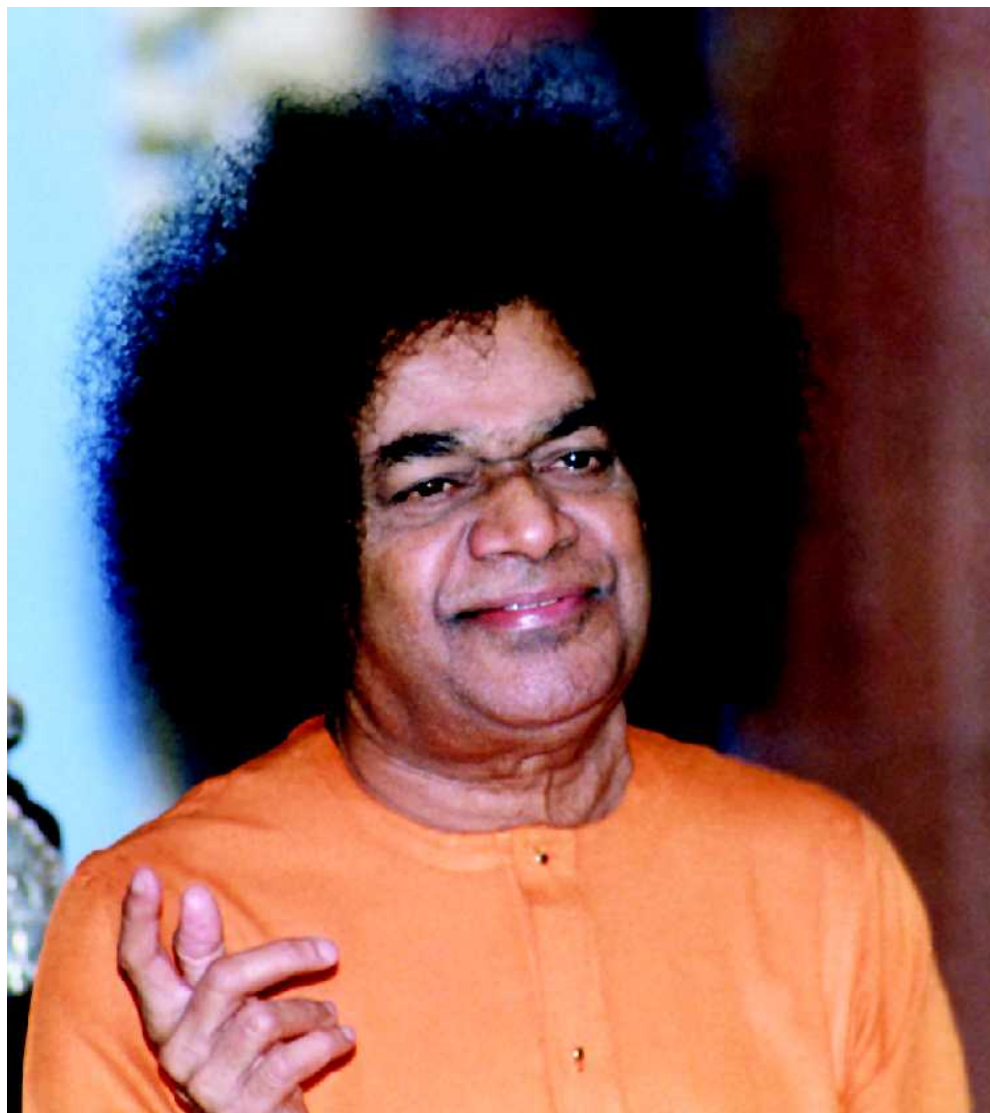

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

V dnešním světě je mnoho lidí, kteří tvrdí, že vůbec nevěří v Boha. Jedině ten, kdo nevěří v sama sebe, nevěří ani v Boha.

Pravda je taková, že nikdo nemůže žít ani vteřinu, aniž by nevěřil v Boha. To je prostě nemožné!

Proč? Nepodléhejte představě, že Bůh někde existuje, má zvláštní podobu, nějaké zvláštní schopnosti a tak dále. To, co se vyskytuje ve vašem srdci jako čistá myšlenka a jako nejvyšší vědomí, je vskutku Bůh! Tato posvátná část našeho srdce je přítomná v každé bytosti ve vesmíru.

Není nikdo, kdo by neměl v srdci tuto svatost. Proto je Bůh ve vás a nemusíte ho nikde hledat.

A jelikož je toto posvátné srdce přítomno ve všech, musíte pevně věřit,
že Bůh je ve všech a za všech okolností.

Letní přeháňky v Brindavanu, kapitola 3

Výzva

Promluva Šrí Satja Sái Báby, Kanánská střední škola, Čittór 2. února 1958

Vyslechli jsme děkovaný projev žáků 6. třídy, v němž děkovali svým učitelům a dávali rady spolužákům z nižších tříd. Jejich slova byla velmi krásná, plná vděčnosti k učitelům a povzbuzení pro žáky, kteří zůstávají v péči těchto učitelů. Také vyjádřili smutek nad tím, že opouštějí tak dobrou školu, tak dobré profesory a tak dobrou společnost spolužáků. Ale i když slova zněla krásně, mám pochyby o tom, zda jsou jejich pocity stejně krásné.

Koneckonců vědí, že musí opustit tuto školu, aby mohli pokračovat ve studiu na vyšším stupni. Jistěže je dobře, že hoši prokazují vděčnost za všechno dobrodiní, kterého se jim dostalo. Také slíbili, že budou sloužit své zemi, jak nejlépe dovedou, protože oni ji budou ochraňovat v budoucnosti.

Já se cítím ve společnosti studentů obzvláště šťastným, jsou jako poupata na zahradě; jsou mladými reky, kteří se budou muset chopit těžkého úkolu národní a mezinárodní přestavby.

Situace v dnešním světě se podobá tajfunu, šířícímu neklid a zmatek. Nikdo nemá duševní klid. Strach a úzkost se plíží všude a všemu vévodí panika, dokonce zároveň s oslavováním dobývání vesmíru a s mapováním nových planet. I v této zemi nastala doba krize a neměl by se ztrácet čas, ale hledět, aby se věci napravily a lidé mohli užívat míru (*šánti*) před vším ostatním; bez míru (*šánti*) se totiž život podobá noční můře.

Tolerujte všechny lidi a všechny názory
Když studujete jiné věci, měli byste se přitom též naučit tajemství míru (*šánti*). Neměli byste pominout tuto příležitost, protože to je ta moudrost, která vás spasí. Dnešní školský systém má za cíl udělat z vás vydělávající občany, ale nenaučí vás tajemství šťastného života; totiž rozlišovat mezi tím, co je skutečné a co je neskutečné – což je ta pravá výuka,

kterou potřebujete. Samozřejmě to není vaše vina, ale vina těch, kteří školství řídí. Budou k tomu muset přikročit, lépe dříve než později.

Hlavním cílem vzdělání je pěstovat rozlišování (*vivéka*); dále pěstovat ctnostné návyky a posílit spravedlnost (*dharma*). O to je třeba se starat, ne o získání vytríbeného a uhlazeného chování nebo shromažďování obecných informací a nabývání všeobecných praktických znalostí.

V první řadě musíte mít zakotveno ve svém vědomí, že vy sami jste nesmrtelný *átman*, nezničitelný, svatý, čistý a božský. To vám dá neotřesitelnou odvahu a sílu. Dále musíte rozvíjet vzájemnou lásku a úctu. Tolerujte všechny druhy lidí a všechny druhy názorů, všechny postoje a podivnůstky.

Škola, domov a společnost jsou cvičiště, kde se učíte toleranci. Učitelé a žáci ve škole si musí být vědomi svých práv a povinností. Jejich vztah se musí zakládat na lásce, ne na strachu. Jen láskyplné ovzduší může zaručit šťastnou spolupráci a shodu. A především buďte dobří, čestní a chovejte se slušně. O to budou univerzitní diplomy cennější a více žádané.

Nepřisuzujte nepatřičnou důležitost skládání zkoušek, protože jestli tak učiníte, dostanete se do velkých depresí, když u zkoušky propadnete; slycháváme, že příliš mnoho mladých lidí sahá k sebevraždě, když jsou oznámeny výsledky zkoušek. Drahé děti, nedělejte takové hlouposti. Když vás potká nezdár, berte to jako pobídku k většímu úsilí; analyzujte příčiny neúspěchu a mějte z té zkušenosti prospěch. Jestli se takovým pošetilým činem zničíte, pamatujte na to, že děláte bolest mně.

Odmítejte stát se obětními beránky politiků
Pokud studujete, učte se, jak zvítězit v klototu života; jak žít, aniž byste působili druhým

bolest, aniž byste sami bolestí trpěli. Nemařte čas účastí na volebních kampaních ani slovními potyčkami o stranictví a zálibách dospělých. Oni vám jdou velmi špatným příkladem a vy nesmíte napodobovat jejich nízké chování. Politika je snůška klišé jako klišát, která infikují jednotlivce a souží je k smrti. Nenakažte se od nich touto infekcí. Buďte čistí a spokojení. Jste příliš mladí na to, abyste porozuměli komplikacím a zmatkům v politice a můžete leda sloužit jako nástroj lidem, kteří vás chtějí využít pro osobní účely. Buďte odvážní, odmítněte stát se obětními beránky takových lidí. Řekněte jim, že máte lepší věci na práci.

Postupujte jen tak daleko, kam až sahá vaše nadání a zkušenosti. Zkoumejte všechno a věřte jen tomu, co se vám zdá správné. Neříkejte jen: „Sái Bába dobře mluvil,“ nebo: „Sái Bába dobře píše.“ Respektujte Sái Bábu jen tehdy, jestliže jedná tak dobře, jak mluví a píše.

Oddanost a činnost – obě mají jít spolu. Když Šrí G. Gópála Reddi přišel otevřít nemocnici v Puttaparti, řekl: „Kdyby byla tuto nemocnici plánovala pouze vláda, ani suterén by ještě nebyl postaven.“ Podobně tato škola dosáhla věhlasu a výšin jen díky péči a lásce svých zakladatelů a ochránců. Všichni by měli spolupracovat a pečovat o takovou instituci. Rozdílné názory musí být jako dvojice očí; každé oko poskytuje jiný obraz téhož předmětu, když však se oba obrazy koordinují, dávají jeden

ucelený úplný obraz. Mecenáši této školy učinili velmi dobrou věc: darovali ji v duchu bohoslužby a lidství. Buďte za jejich obět' vděční a co nejlépe využívejte možností, které vám poskytli!

Indie je požehnaná země s velkým počtem světců a mudrců

Okresní soudce se ve svém úvodním slovu zmínil o tom, že Indie (Bhárat) byla požehnána velkým počtem světců a mudrců a mnohými manifestacemi božství v lidské podobě. Může vzniknout pochybnost, proč se takové příchody dějí častěji v Bháratu než jinde, když je svět tak velký a všude lidstvo potřebuje záchranu a vedení. Věřte mi, že to má svůj důvod! Tak například, proč je z celé Indie zlato jen v Koláru? Kde je důl na zlato, tam je zapotřebí důlních inženýrů a chemiků, kteří zlato vydolují, oddělí, vyčistí a rozdělí do různých míst, kde je po něm poptávka, že je tomu tak?

A stejně tak je zde v Indii důl duchovní moudrosti a duchovních klenotů: metafyzické vědy a svaté spisy zjevení (*daršany*, Upanišady), Gíta a Védy. Musí být však v podobě čisté a neposkvřené, se zárukou hodnoty a kvality, pro všechny horlivé aspiranty, a tak zde máme celou řadu mudrců a světců, jednoho po druhém. Jako důsledek učení a životů těchto osob je v této zemi obrovské pole pro duchovní ctnosti, které s trochou péče a pozornosti přinesou bohatou úrodu.

Připoutanost k přírodě má své meze

Lidé trpí, protože mají nejrůznější nerozumná přání, velmi touží po jejich splnění a to se jim nedaří. Příliš velkou hodnotu připisují objektivnímu světu. Když se vaše připoutanost zvětší, trpíte bolestí a žalem. Budete-li pohlížet na přírodu a stvoření s porozuměním, získaným vnitřním vhledem, připoutanost bude mizet, ale vaše snažení zůstane. Také uvidíte všechno jasněji, oděné ve slávě, tonoucí v božské nádheře. Zavřete tyto oči a otevřete ty v nitru, a jaký velkolepý obraz základní jednoty se vám naskytne! Připoutanost k přírodě má své meze, ale připoutanost k Pánovi, která vás čeká, až se vám otevře vnitřní zrak, meze nemá. Těšte se ze skutečnosti, ne z klamného obrazu.

Pán je imanentní silou ve všem. Jak mohou ti, kdo odmítají uvěřit, že odraz v zrcadle je jejich obrazem, uvěřit v Pána, i když ho odráží každý předmět, který je obklopuje? Měsíc se odráží v každé nádobě, pokud je v ní voda. I Pána lze vidět ve vašem srdci, pokud v něm máte vodu lásky (*préma*). Když se Pán nezrcadlí ve vašem srdci, nemůžete tvrdit, že Pán není. Znamená to jen, že ve vás není láska (*préma*).

Studenti i dospělí u nás přestali studovat sanskrit proto, že jej považují za bezcenný a obtížný jazyk. Zanedbávají starobylé texty, sbalili je a sundávají je jen o svátcích k bohoslužbám! Ale aspiranti ze Západu, kteří vědí, jakou mají cenu, si je odvezli do svých zemí, přeložili je do svých jazyků a osvojili si jejich smysl s oddaností.

Student musí mít úctu k fyzické práci

Čtení nestačí. Můžete ovládat všechna pojednání, můžete být schopni se o textech přit a diskutovat o nich s velkými učenci, ale pokud se nepokusíte uplatnit v praxi, co učí, je to ztráta času. Nikdy neschvaluji knižní učnost, co cením, je praxe. Když odcházíte ze zkouškové místnosti, sami víte, zda projdete nebo ne, není-liž pravda? Protože sami posoudíte, jestli jste odpovídali dobře či ne. Také co se týče duchovního snažení (*sádhana*) nebo vašeho chování či praxe, každý z vás může posoudit a zjistit úspěch nebo nezdar na svém kontě.

Duchovní praxe (*sádhana*) je to nejpodstatnější i pro vás, žádný věk pro ni není příliš mladý. Tak jak pečujete v pravidelných intervalech o tělo, dodávající mu jídlo a pití, stejně se musíte starat o potřeby vnitřního átmického těla pravidelným opakováním svatého jména, meditací (*džapa, dhjána*) a pěstováním ctností. Svatá společnost, dobrý postoj a svaté myšlenky (*satsanga, satpravartana a satčintana*) jsou všechny potřebné k růstu a zdraví vnitřní

osobnosti. Tělo je sídlo Pána světa (Bhuvaněšvara), je jeho vesmírem. Pokud si potrpíte na pravidelnou kávu nebo čaj, dbejte stejně úzkostlivě o meditaci a opakování svatého jména (*dhjána a džapa*) v pravidelném čase, pro zdraví a čipernost ducha.

Postoj studentů má být takový, že různé věci chápou jako výzvu; mají ctít fyzickou práci. Mají se horlivě snažit posloužit tělesně postiženým, kteří potřebují pomoc. Také ctěte své starší a nenechávejte si ujít žádnou příležitost, abyste jim posloužili, prokázali úctu nebo udělali radost.

Uvítejte všechno, co vám přináší zdraví a radost, ale nesnižujte se k vulgárním kratochvílím. Netoulejte se bez cíle ulicemi, nechodte do biografů a nezdržujte se v nežádoucí společnosti. Ani nepěstujte špatné návyky jen pro zábavu.

Tuto zemi musíte povznést hodně vysoko vy, nikoliv její současní vůdcové, to si pamatujte. Také si všimněte, že zatímco v jiných zemích lidé rádi spolupracují s někým, kdo je odvážný, inteligentní a dobrý, u nás je národním rysem, že jeden druhému závidí, že ti, kdo stoupají výš, jsou strháváni dolů a že je odmítána spolupráce i pomoc. Vy, hoši, si musíte říci: „Naši starší dělají takové věci, o kterých vědí, že nejsou správné. Jaká škoda! Ale my vyrosteme a budeme jiní. Nepopřeme svá slova svými činy. Budeme jednat společně v souladu a v lásce.“ Jestliže rozvinete takové ctnosti, národ bude vzkvétat, když ne, podlehne zkáze. Tato varovná slova by vám měla stále znít v uších.

Žehnám vám všem, občanům, rodičům, učitelům a studentům. Tato škola, postavená díky štědrosti občanů, zajisté poroste ve své významnosti a zaskví se coby skvělý ústav. O tom nemám pochyb.

Sái inspiruje

Všechny materiály v tomto světě po nějakém čase zmizí. Jen princip duše (*átman*), je nezničitelný.

Co je to *átmický* princip? To, co proniká celým tělem, je *átman*. Měli byste se pokusit rozšířit mysl, čímž budete moci splynout s božským vědomím. Například si vezměte balónek a nafoukněte ho. Je větší a větší. Jak se zvětšuje jeho velikost, jsou jeho stěny tenčí a tenčí.

V určitém bodě jsou tak tenké, že praskne. Kam zmizí vzduch z toho balónku? Splyne s venkovním vzduchem, který je všude. Tomu se říká osvobození, nejvyšší cíl. Můžete to nazývat mnoha různými jmény, to není důležité. Cíl je důležitý. Musíte se snažit dosáhnout této jednoty s nejvyšším vědomím. Tohoto cíle můžete dosáhnout tím, že budete nepřetržitě a s naprostou odhodlaností praktikovat duchovnost.

Promluva z 10. 4. 2000 (Drazí studenti)

Neměli byste vidět, mluvit ani slyšet špatné a zlé věci.

Musíte vidět pouze dobré, slyšet a mluvit pouze posvátné. Může to vypadat jako jednoduché doporučení, ale má velmi hluboký význam. Neustále rozlišujte mezi negativními a pozitivními činy. Všechny zlé a nežádoucí činy jsou z podstaty negativní, naprosto se jim vyhýbejte. Vaše mysl musí být naplněna dobrými myšlenkami, vaše srdce by mělo být naplněno soucitem a vaše ruce musí být zapojeny do nesobecké služby. Dokud se budete identifikovat s tělem, budete chyceni v negativním chování. V okamžiku, kdy se začnete považovat za pána svých smyslů, vaše činy začnou být pozitivní. Mistrovství nad smysly vede k osvobození. Osvobození není něco, čeho bychom měli dosáhnout po životě. Snaha o dosažení osvobození musí začít velmi brzo v životě a plynule pokračovat, dokud nebudete osvobozeni od připoutanosti ke smyslům. Pokračujte ve vykonávání svých povinností bez připoutanosti k jejich ovoci.

Promluva z 15. 2. 1998

Když pracujete celý den v klimatizované kanceláři, budete to brát jako samozřejmost a nebudete si toho vážit.

Pokud ale budete pracovat čtyři hodiny na slunci a poté si sednete do klimatizované místnosti, okamžitě oceníte její hodnotu. Bez horka nemá klimatizace žádnou hodnotu. Podobně pokud nebudeme mít potíže, neuvědomíme si hodnotu pohodlí. Pouze když trpíme, uvědomíme si, co je radost! Občas, abychom uvolnili bolest a utrpení v určité části těla, nařídí lékař operaci.

Operace je bolestivý proces. Pokud ale nepodstoupíme krátkodobou bolest, nebudeme schopni odstranit dlouhodobé utrpení. Proto svaté texty volají, že štěstí nelze získat ze štěstí. Bez dobra nemá život žádný smysl. Bez smutku nemá štěstí žádnou hodnotu.

Promluva z „Drazí studenti“, kniha 2, kap. 2

Šrí Satja Sáí Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 6

Od 56. do 72. sloky 2. kapitoly Kršna v 17 strofách popisuje charakteristické rysy *sthitapradžni* a výtečnost tohoto stavu. Následně říká, že jako prostředek k dosažení osvobození on sám ustanovil *džňánajógu* pro stoupence učení *sánkhja* (jeden ze šesti indických filozofických směrů) a *karmajógu* pro jogíny. Dále pak hovoří o důležitosti *karmy*.

Každý se musí podřídit požadavkům přírody a konat *karmu*. To je nevyhnutelné. Proto praví Kršna: „Konej *kartavja karmu, karmu*, která je tvou svatou povinností. Věnovat se *karmě* je lepší než nečinnost. Bez konání *karmy* se žití stává obtížné, ba nemožné.

Karmám, jejichž následky nesvazují, se říká *jadžni*. Všechny ostatní *karmy* vytvářejí vazby. Proto se, Ardžuno, vzdej všeho lpění a konej každý čin jako by byl *jadžňou*, obětí, věnovanou Pánovi.“ Kršna Ardžunu poučil o původu *karmy*, o kořenech, z nichž *karma* klíčí a roste. Toto učení podával tak jasně, že se dotklo Ardžunova srdce a změnilo je. „Védy vyšly z Boha, *karma* vychází z véd.

Z *karmy* vznikla *jadžňa*, z *jadžni* dešť; z deště vzniká potrava a z potravy všechny živé bytosti. To je koloběh, který je třeba přijímat a ctít.

Uvaž, Ardžuno, já nemám potřebu konat *karmu* vůbec – nikde, v žádném ze tří světů. Nic mě nenutí, a přece se nepřetržitě zabývám jejím konáním. Uvědom si: kdybych ustal, svět by přestal existovat. Měj vytrvalou víru v *átmana* a každý svůj čin věnuj mně. Bez touhy po ovoci, zbaven egoismu a pocitu vlastnictví nebo pýchy se pusť do boje.“ Tak hovořil Kršna.

Jestliže se kolo stvoření má plynule otáčet, každý musí stále konat svou *karmu*. Nikdo, ať je to kdokoli, se této povinnosti nemůže vyhnout. I ti, kteří dosáhli nejvyšší *džňány*, se tomuto pravidlu musí podřídit. I jídlo a pití, i vdech a výdech jsou *karma*. Kdo může bez těchto činností existovat?

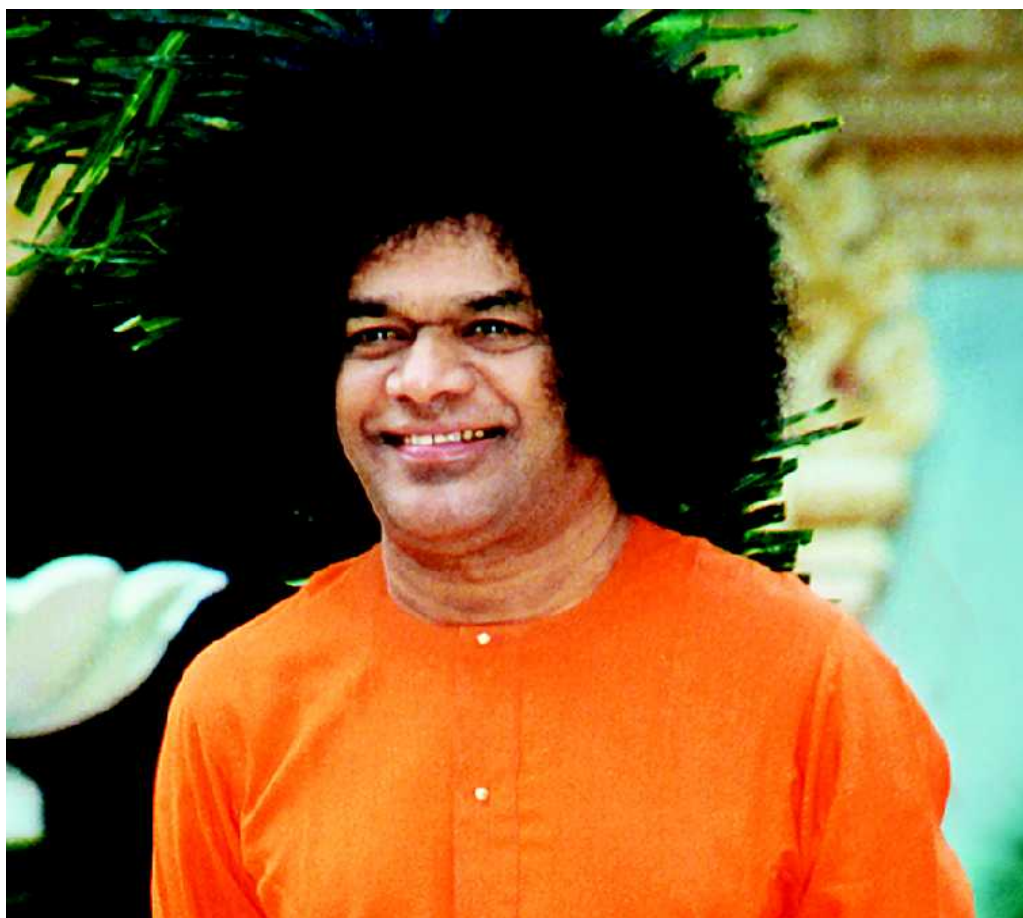
Vy užíváte prospěchu, který vám poskytují svět a společnost, a proto je vaší povinností vyvíjet určitou aktivitu. Abych pravdu řekl, tato blaženost *brahma (brahmánda)*, toto stvoření (*višva*) je obrovskou dílnou a každá lidská bytost je údem v tomto uspořádání. Každému údu je přidělen specifický úkol odpovídající jeho založení, v němž musí nalézat své naplnění.

Všechnu přidělenou práci musí vykonávat jako oběť Bohu. V celém vesmíru není ani jediná věc, která by se nepodílela na tomto velikém úkolu. Rostliny a hmyz, kámen a pařez, vítr a dešť, teplo a chlad – kdyby všechno to nepracovalo podle plánu, nemohl by trvat svět. Slunce a měsíc pokračují v plnění svých rutinních úkolů, vítr a oheň musí plnit svoje bez reptání. Kdyby země a nebe odmítly plnit jim přidělené povinnosti, co by se stalo s tímto světem? Nikdo není bez *karmy*, kdo má tělo! Jen když bude každý plnit svůj úkol pečlivě a bez selhání, může se kolo rychle a plynule otáčet.

Možná se divíte, proč by měl *džňánin* stále ještě konat *karmu*. Nejste sami. Toto tvrzení zneklidňuje i mnoho dalších. Nuže, lidé obvykle následují příklad jedinců, kteří jsou na vyšší úrovni. Jejich činy ustanovují *dharmu* pro všechny. Budou-li moudří nečinní, jak se mají obyčejní smrtelníci osvobodit? Bez vůdce se ztratí na snadnějších cestách smyslových potěšení. Povinností moudrých je pěstovat, co je správné, a praktikovat to před ostatními, aby je ostatní chtěli následovat, přitahování nadějí, že budou stejně šťastni a spokojeni jako oni. Moudří musí konat a vykonat, vidět a ukazovat, aby se ostatní dali přesvědčit a následovali jejich příkladu.

„Pozorně si, Ardžuno, všimni jedné skutečnosti! Jakou teplotu má právě teď tvé tělo? Může mít mezi 36 až 37 stupni. Čím to je? Tím, že je teplota slunce, odpovídající své vzdálenosti, mnoho milionkrát vyšší, že ano? Kdyby si slunce najednou řeklo, že už nechce snášet takový žár a začalo se ochlazovat, co by se stalo s lidstvem? Stejně tak, kdybych se zřekl já *karmy*, této obrovské *karmy* stvoření, působící ve vesmíru a skrze něj, představ si, jaký by ho stihl osud? Proto já konám *karmu*, uvědom si to! Ne, že bych z toho měl nějaký užitek, ovoce nebo dobro.

Skoro všichni na světě podléhají zákonu *karmy*, ale lidé jsou ponořeni tak hluboko v nevědomosti, že si nejsou vědomi ani vlastního morálního a intelektuálního postavení, ani tajemství *karmy*. Může je zachránit jen inspirace, čerpaná z příkladu velkých jedinců. Proto se *džňánin* musí věnovat činnosti a obyčejné lidi zbavovat lenosti a klamu. Všichni bez rozdílu musí poslouchat zákon *karmy* a neodchylovat se od něho.“

Zdalipak letadlo zůstává stále nahoře a zřívá se země? Ti, kteří získali právo v něm cestovat, nemohou k němu vzlétnout a do něho zaletět! Aby mohlo nabrat cestující, musí přistávat na místech, kde se podle předchozí dohody shromáždili, a pak teprve s nimi vzlétne vysoko do nebe. Podobně nemá ani *džňánin* nutkání nebo přání konat *karmu*. Sestupuje do oblasti *karmy*, aby pomáhal těm, kteří by jinak dobře nevyužívali svých vloh. Dokonce velcí jedinci jako Džanaka konali *dharma-karmu* s tímto úmyslem. Činil tak i Ašvapati, aby ostatní zachránil před leností a špatností.

Nato Kršna v odpověď na další Ardžunovu otázku řekl: „Hlavní příčinou všeho zla je *káma* (touha),“ a podrobně se zabýval jejími charakteristickými rysy, příčinami a léčením. „Ten, koho svazuje *déha-átma buddhi* (mylný názor, že je pouze tímto tělem a ničím víc) nemůže nikdy doufat, že zvítězí nad *karmou*. Aby si člověk byl jist vítězstvím, musí si osvojit *brahma-átma buddhi* (vědomí, že je jen *brahma* a ničím méně). Všechny činy musí být odevzdávány Pánovi. Na celý vesmír je třeba pohlížet jako na formu Višnu, prostupujícího univerzum.

V této kapitole byly objasněny tři důležité náměty:

1. Každý musí konat *karmu*, jinak by to znamenalo konec vesmíru.
2. *Karma* velkých osobností slouží jako ideál, který musí mít ostatní před očima.
3. Téměř všechno na světě podléhá povinnosti konat *karmu*.

Kršna milostivě nechal Ardžunu vstřebat tyto lekce. Ani s tím však ještě nebyl spokojen, a proto pokračoval v učení. Řekl mu, že konečný cíl a zisk *karmy* je *džňána*. *Džňána* je poklad, který člověk získá usilováním o čistou mysl a boží milost. *Džňána* nejen udílí *ánandu*, ale je samotným jejím sídlem. Tím Kršna Ardžunu zasvětil do *džňánamárgy*, stezky *džňány*.

Toto téma pokračuje až do 5. kapitoly. V učení Bhagavadgíta šáster se *džňánajóga* třpytí jako vybraný drahokam. Kršna pravil: „*Na hi džňánéna sadršam pavitram iha vidjaté*“ (zde není známo nic, co by bylo stejně svaté jako je *džňána*)! A dále říká v 7. kapitole: „*Džňáni tvátvmaiva mé matam*“ (*džňánina* považují za sebe sama). Výtečnost *džňánajógy* byla vyzdvižována v Gítě i v mnoha jiných kontextech.

To je důvod, proč je *džňánajóga* považována za nejlodnější ze všech duchovních *sádhan*. Všechny šástry mají své naplnění jedině v *džňáně*. *Dhjána* (meditace) je pouze rozjímání nad *džňanasvarúpam*, jež je pravou podstatou člověka. Všichni jsou v tobě a ty jsi ve všech. Toto přesvědčení musíte mít pevně zakotveno ve vědomí v důsledku analýzy, rozlišování a intelektuálního zkoumání. Na druhé straně musíte z vědomí izolovat a propustit dojmy ze smyslů, z mysli, inteligence atd. Ty nemají nic společného s *átmanem*, jímž ve skutečnosti jste. *Átmana* se nedotýká žádný subjekt ani objekt. Ani když jsou smysly, mysl, inteligence, atd. nečinné, nebude se tato nečinnost *átmana* dotýkat! Znalost *átmana* jako nedotčeného, nepřipoutaného jsoucna je tajemství *džňány*.

Tato *džňána* musí být na pozadí každého činu, který konáte. Uvědomění si *átmana* vás povede na obou cestách: na té, která směřuje ven do světa, i na druhé stahující do nitra (*pravrtti márga* a *nivrtti márga*). Takové vědomí činnost neblokuje, ale propůjčuje jí smysl a cíl; prohloubí víru a posílí mravnost; dovede člověka do říše svobody po cestě *niškámakarmy*, odříkání se *ovoce* činů, nikoli *činů* samotných.

Džňána je přímá cesta k osvobození. Proto je prohlašována za nesrovnatelně svatou. Z toho přirozeně vyplývá, že nevědomost je nepochybně maximálně zavrženíhodná. „V jednotlivém spatřuj univerzální a v univerzálním spatřuj jednotlivé. To je esence *džňány*,“ řekl Kršna. A dále: „Všechny *kšétry* (pole, těla) znají jen jediného *kšétradžňu* (znalce pole či těla). A kdo jím je? *Átman*; to znamená vy sami, vaše vlastní Já! Poznejte to, a stanete se *džňáním*. Uvědomte si, že *átman* je *paramátman*, že je *vidžňána* (nejvyšší moudrost).“ Této józe začal vševědoucí Kršna učit Ardžunu, aby jeho mysl zbavil všech pochybností.

„Ardžuno, této svaté *džňánajóze* jsem učil Súrju. Poté byla předávána z generace na generaci, až se dostala k Manuovi a Ikšvákovi a od nich se ji naučili Rádžaršiové. Později se ve světě ztratila. Bylo třeba věčnou jógu obnovit, a tak jsem musel přijít já.“

Jistě vám neujde rozpor, že na jedné straně je jóga popisovaná jako věčně existující a na druhé je konstatováno, že se ztratila! Toto prohlášení určitě nebylo učiněno bezmyšlenkovitě, i když se tu tvrdí, že něco nezničitelného bylo zničeno! O *džňánajóze* se zde hovoří jako o nezničitelné, *avjaja*, ze dvou důvodů. Jejím zdrojem je véda, jež nepodléhá zániku. Časem tato jóga byla zanedbávána, nepoužívána a nakonec zapomenuta. To znamená, že zmizela, ztratila se z očí a upadala. To je celý význam výše uvedeného konstatování. Oživit ji znamená znovu ji používat, nikoli znovu ji tvořit ab initio! Výrazu „zaniknout“ je v tomto případě používáno ve smyslu „ztratit se z očí“. Tak si to musíte vysvětlovat, neboť Pán vám nikdy neodkáže nic, co podléhá zničení.

Zmínka o Súrjovi si také zasluhuje pozornosti. Lid Bháratu má blízký vztah k bohu Slunce. Bháratští hrdinové, *kšatrijové*, od začátku uctívají Slunce. I pro obyčejné muže a ženy je Súrja tak posvátný,

že ho povýšili na Velikého guru. Nikomu jinému svaté spisy ani legendy Indie nepřířkly tak slavné postavení. Súrja zaujímá výjimečné místo. Neboť – pro všechno na světě – Slunce je přece viditelnou manifestací Pána! Slunce je také zdrojem času. Jak prohlašují šastry: Súrja je otcem času (*kála*). Slunce ohraničuje a řídí počet roků lidských životů a každý den o zlomek umenšuje dobu žití, která nám byla vyměřena. Slunce je tedy nejvyšším soudcem, tvůrcem osudu člověka. Ať chceme, nebo ne, každý náš čin se koná pod jeho záštitou a je věnován jemu.

Ale hlavně se zamysli nad službou, kterou Slunce prokazuje tomuto světu! Ta se odehrává v rámci každodenní zkušenosti všech, každý je toho svědkem. Slunce je zdrojem života rostlin a zvířat této planety. Bez jeho paprsků by tu byla bezútesná pustina. Slunce vytahuje vodu jezer a oceánů na nebe a deštěm z mraků zavodňuje plodiny. Je věčný *dharmadévatá* (Bůh dharmy) zahrnující všechny svými paprsky.

Súrja je největší *tjágín*, jeho odříkavosti se nic nevyrovná. Je největší jogín, bez jediné myšlenky na vlastní slávu či odpočinek. Svou povinnost plní bez pomyšlení na odměnu. Pracuje skromně a vytrvale. Jeho službu nemůže zastat nikdo jiný než on. Štěstí, které přináší, nemůže udělovat nikdo kromě něho. Přitom si nedělá nároky na hrdost. Pohybuje se nezúčastněně, bez zájmu o následky svého poslání sloužit jako zdroj energie.

Představte si, s jakou trpělivostí Slunce v zájmu světa a lidstva snáší tak palčivé vedro. Je to jeho teplo, které udržuje lidské tělo teplé a v pohodě. Materiální tělo je naplněno energií a inteligencí díky solární energii, kterou vstřebává. Kdyby Slunce bylo na vteřinku nečinné, svět by zanikl v plamenech. Místo toho Slunce svět zahřívá. Péči o něj má za své poslání, za svůj účel, ani ne za službu.

Jen když považuješ *karmu* za vrozenou součást svého bytí, můžeš být pevný a vytrvalý; pokud to bude jen povinnost, které ses ujal, bude ti zatěžko snášet obtíže a lopotu. *Karma*, kterou bereš na sebe, se nazývá *a-sahadža karma*, a ta, jež je výrazem pravého vlastního Já, je *sahadža karma*. *Sahadža karma* tě nezatíží, zatímco *a-sahadža karma* navodí nadutost nebo pocit „já jsem konatelem“, takže výsledek bude vyčerpání anebo euforie, znechucení anebo pýcha.

Zamysli se nad jednou věcí: zdravého člověka se nikdo neptá na jeho zdraví. Jakmile však onemocní nebo má nějaké trápení, každý se ho bude ptát proč, a bude ho bombardovat úzkostlivými dotazy. Proč tato starostlivost? Člověk je od základu zdravý a šťastný. Jeho přirozenost je radost, to je jeho *sahadža svabháva*. Proto, je-li šťastný a zdravý, nikoho to nepřekvapuje a nezneklidňuje. Ale smutek a žal jsou jeho přirozenosti cizí, jsou následkem klamu, který jeho přirozenost přemohl. Pak se člověk začíná znepokojovat a začne zkoumat, jak takovému klamu mohl podlehnout.

Slunce nás učí, že pokud je člověk sám sebou, nedochází k vyčerpání ani k euforii, znechucení nebo pýše. Úloha Súrji není nic, co by mu bylo někým zvenčí uloženo a přijato z donucení. Proto je vykonávána systematicky a plynule. Slunce zároveň vyzývá lidi, aby času, který tvoří a přiděluje, plně a plodně využívali nejen k tomu, aby žili pohodlně a bezpečně, ale také morálním a povznášejícím způsobem, hodným údělu člověka. Nyní pochopíte, proč Pán Gítu jako prvnímu předal Slunci. Slunce je největší *karmajogín*, největší *niškáma karmajogín*.

Nyní Kršna předává nezničitelnou Gítašástru Ardžunovi, jako zástupci lidstva, v okamžiku, kdy se ocitl na rozcestí. Jeho Kršna vybral, protože měl stejné přednosti, že ano? Chvíli se nad tím zamyslete. Kdyby Ardžuna nebyl nádobou, obdařenou tolika ctnostmi a velebností, Kršna by se nerozhodl použít ho jako příjemce Gíty. Pán nedává dary těm, kteří jich nejsou hodni. Ardžuna měl oba předpoklady potřebné k přijetí učení a byl vybrán.

Nestačí ani svaté spisy, ani logika

Promluva Šrí Satja Sái Báby, Vénkatagiri, Adhjátmická konference, 12. dubna 1959

Vtělení lásky!

Váranási Subrahmanja Šástrí dlouze hovořil o dnešních dvou typech hledajících a o sporu mezi nimi, totiž o vykladačích Písma (*šástravádin*) a o zastáncích intelektuálního uvažování (*buddhivádin*). Říkal, že první přijímají starobylou moudrost v podání šáster jako autentickou autoritu, a druhí dávají přednost jít cestou rozumu a přijímají jen to, co upokojí jejich logiku. Samozřejmě přitom poukazoval na nedostatky ve druhé skupině lidí tím, že na několika příkladech odhalil omyl *buddhivádinů*. Bohatě citoval z textů Písma a učinil svou promluvu těžce srozumitelnou a učenou. Mám pocit, že většina toho, co řekl, byla nad vaše chápání a že vám tedy ušla pointa toho, co chtěl sdělit.

Intelekt (*buddhi*) se vyžívá v diskusích a disputacích; když jednou padnete do spárů dialektiky, trvá dlouho, než se vymaníte z jejich pout, než ji vyškrtnete a zakusíte blaženost z tohoto vymanění. Stále si musíte uvědomovat omezenosti rozumu. Logika musí uvolnit místo slovu (*logos*) a dedukce musí ustoupit oddanosti. *Buddhi* vám může pomoci pouze kousek cesty k Božství, zbytek je osvícen intuicí. Vaše city a emoce překrucují dokonce vaše myšlenkové pochody a z rozumu činí nezkroceného býka. Egoismus má velmi často tendenci povzbuzovat a ospravedlňovat jeho divokost. Člověk je totiž veden nesprávnou cestou právě svým rozumem, pokud to je cesta, která rozumu vyhovuje! Jak často docházíte k závěrům, ke kterým jste si přáli dojít!

Svaté spisy jsou pouze mapy a průvodce

Pokud velmi pečlivě nezkoumáte proces uvažování už v době, kdy probíhá, je velké nebezpečí, že sledujete trasu, kterou jste si sami vyznačili. Rozum může zkrotit jen ukázněnost, systematické navlečení jha,

kroužku do nosu, bič, atd. Tedy soucit, pokoj, shovívavost a strpení (*dajá, šántam, kšamá a sahana*) atd. Cvičte jej nejprve, aby chodil klidně po krátkých úsecích cesty a pak, až si budete jisti jeho poddajností, jej budete moci vzít na cestu muk a šesteru pokušení: na cestu žádosti, hněvu, chamtivosti, klamu, pýchy a žárlivosti.

Bhasmásura obdržel od Boha jeho milostí obrovskou moc, dokonce moc spálit na popel každého, komu položí ruku na hlavu. Jelikož však měl nezkrocené pudy a neočištěný rozum, ve své chamtivosti a svém sobectví se pokoušel spálit na popel i samotného Dárce tohoto daru.

Šástry jsou silniční mapy, v nejlepším případě tištění průvodci, které popisují cestu a dávají pokyny na cestu. Teprve skutečná cesta odhalí těžkosti, zdržení, sesuvy půdy a výmoly, stejně tak jako velkolepost konečného cíle. Žádné líčení z druhé ruky se nemůže měřit s bezprostředním prožitkem.

Šástry také mohou pro lepší pochopení mluvit o jediné a téže věci mnoha rozličnými způsoby; i Védy ukazují jednotlivosti desítkami poetických forem z různých úhlů a stanovisek, ale někteří učenci posuzují každé takové sdělení odděleně a soudí, že má nějaký vedlejší význam, a tím přidávají na zmatku, místo aby ho uměnili.

Obě strany mají své přednosti i svá omezení

Značky používané na mapách jsou učenci vykládány různě, podle předem utvořených představ, náklonností a oblíbených teorií. Proto ani vykladači Písma (*šástravádin*) nemají vždy pravdu. Mohou být svedeni z cesty touhou bodovat nad svými protivníky. Náležejí k určité škole myšlení, což může též působit jako brzda jejich svobody hledání a poznání pravého významu Písem (*šáster*).

Já nejsem ani *šastravádin*, ani *buddhivádin*. Já jsem vykladač lásky (*prémavádin*). Nejsem proto ve sporu ani s učenci, kteří lpí na textu, ani se ctiteli rozumu. Obě strany mají své přednosti i svá omezení. Jestliže získáte lásku (*préma*), obejdete se bez Písem (šáster), protože cílem všech svatých spisů je právě toto: vyvolat cit stejné lásky ke všemu (*sarvadžana samánapréma*) a negovat egoismus, který tomu stojí v cestě. I rozum, jestliže překáží této lásce, musí být odložen jako zvrácený.

Veškerý čas a energie věnované studiu Písem jsou jen ztrátou, jestliže vám studium a úvahy nepomohou k poznání, že mysl je horší než opilá opice. I poutě povznášejí srdce, sublimují

podněty a vedou nižší já k vyšším úrovním myšlení a činů. Rozum slouží také těmto cílům, nebo alespoň by jim měl sloužit. Rozum hledá poznání jednoty vesmíru, původ a cíl všeho, zákony, které vládou mikrokosmu (*anu*) a makrokosmu (*brhat*) a snaží se nahlédnout za stále ustupující oponu, aby zahlédl Loutkáře (*sútradára*), který tahá za provázky.

Nehoňte se za scestnými tužbami

Nezabývejte se pěstováním nebo rozvíjením potřeb a tužeb (*ičchá krši*). To je nikdy nekončící proces setí a sklízení; nikdy nedosáhnete spokojenosti. Je-li uspokojena jedna potřeba, rozdmýchá žízeň po deseti dalších. Letošní rok

se jmenuje pokřivený (*vikárí*)! Mějte to za varování!

Nehoňte se za scestnými tužbami, nebo za uspokojením křivých přání. Všechny cesty, které vedou k říši smyslů, jsou mučivé a slepé, jedinec cesta, která vede k Bohu, je rovná. Pěstujte přímou cestu (*níti*) ve všem, co činíte. To vám odhalí *átman*. *Níti* vám pomůže překonat tři *guny*. Co s *gunami* musíte provést, je semlít je na prášek, aby vznikla blaženost (*ánanda*) s novou chutí; právě tak, jako semelete sůl a plody chilli a tamarindu na chutné *čatní*, jako příkrm k jídlu. Neměla by převládat ani jedna *guna*, všechny by měly být zkroceny a svedeny, aby naplnily jezero blaženosti.

Na vnitřní blaženosti záleží, nikoliv na zevní, smyslové, objektivní a světské. Je-li vnitřní rovnováha nenarušena zevními úspěchy či nezdary, je to skutečný úspěch. Každý den se podobá druhému, slunce vychází a zapadá, měsíc přibývá a ubývá, roční doby se střídají, atd., ale když mine tři sta šedesát pět dní, říkáme tomu nový rok a dáváme mu číslo. Ale to se netýká slunce ani měsíce. Bud'te jako slunce a měsíc a nedbejte o to, zda se lidé loučí se starým rokem nebo vítají nový.

Cvičte mysl, aby rozptylovala mraky

Nikdo nemusí nic dělat, aby objevil *átman*, jestliže odmítne a zničí iluzi, která jej zakrývá. *Átman* se zaskví v celé své slávě. Je však třeba odstranit mlhu, mrak a páchnoucí výpary, strhnout všechny přilnavé závěsy, které omezují já na tělo a jeho doplňky. Jak odstranit mlhu? Jak vyčistit zrcadlo, aby se v něm odrážel *átman* zřetelně a bez zkreslení?

Je nutno drhnout a leštit jak mysl, jejímž prostřednictvím věříte v nejvyšší autoritu svatých spisů (*šáster*), tak intelekt (*buddhi*), který ve vás vyvolává víru, že konečnou autoritou je rozum, a oba pak dost brzy zajdou. Vyžadují trvalou pozornost. Jako mosazná nádoba, kterou musíte drhnout tamarindovým práškem, opláchnout a usušit, aby se leskla jako nová, i o mysl je třeba neustále pečovat dobrotou a službou, opakováním božího jména, uskutečňováním prospěšných plánů, konáním dobrých skutků a rozjímáním o dobru pro všechny.

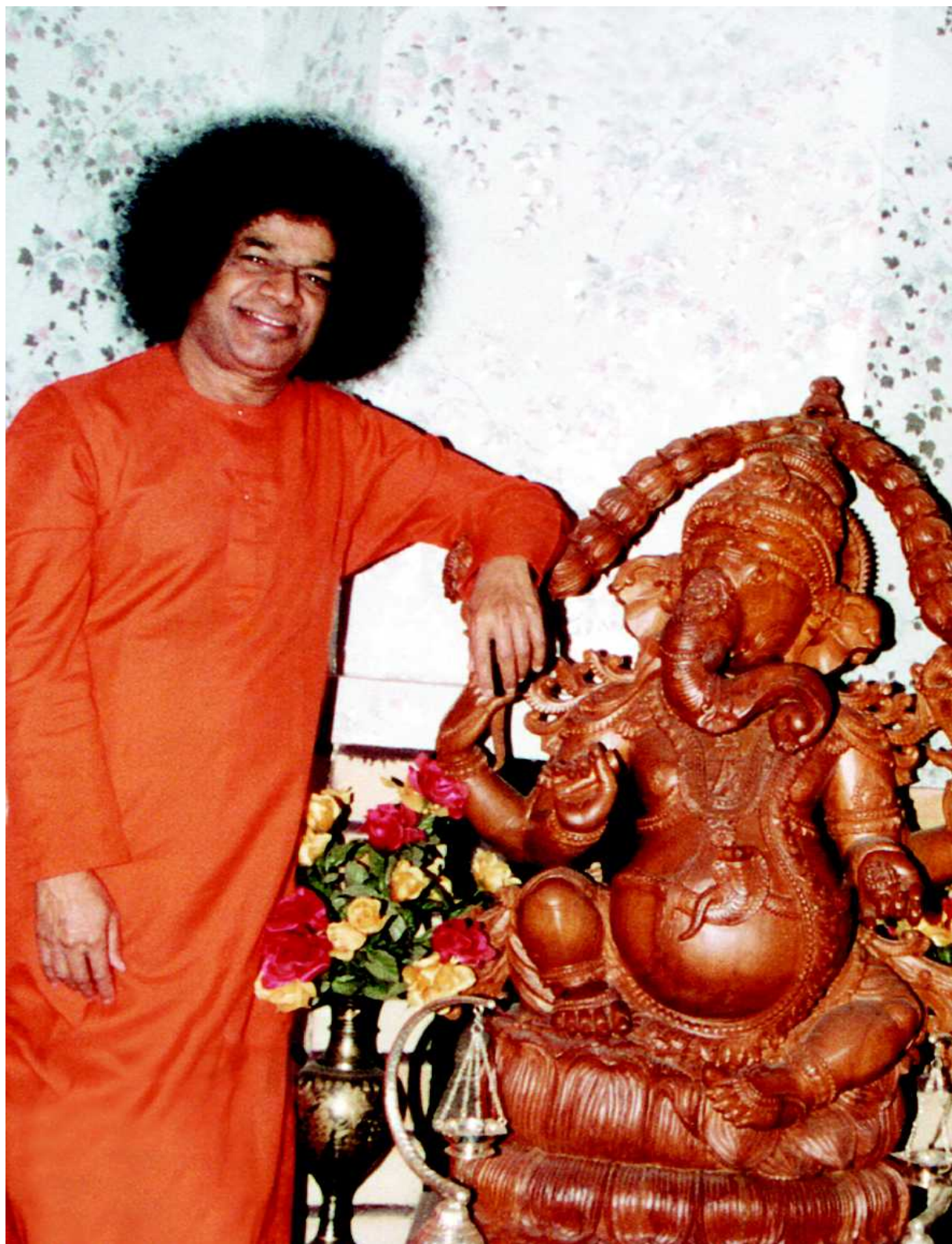
Slunce je zde na nebi neustále, jsou to však míjející mraky, které ho zakrývají vašemu pohledu. Smyslový svět je mrak, který zastírá *átman* trvale zářící na nebeské klenbě vašeho srdce. Táž mysl, která mraky shromáždila, je může v jediném okamžiku rozptýlit, neboť vítr, který je nahání ze všech světových stran, až zatemňuje nebe, v dalším okamžiku změní směr a rozfouká je tak, že ženou zpět, odkud přišly! Vycvičte mysl tak, aby mraky rozptylovala, ne je sbírala. Každý aspirant to musí provádět pomocí systematického cvičení.

Nemůžete dosáhnout vrcholu jedním skokem. Musíte popřít svědectví smyslů, které narůstalo v průběhu několika set zrození. Svět je iluzí a všechno je *brahma* pouze pro toho, kdo dosáhl konečného cíle. Dokud však dokonalé poznání nesvitne, musí člověk trpělivě čekat, doufat a připravovat se. Malé dítě nelze krmit potravou pro dospělé. Musíte jídlo přizpůsobit potřebám a možnostem dítěte. Neměli byste nic přepínat a ničemu se vyhýbat. Obojí vede k nemocem a ničí zdraví.

Získávejte blaženost pěstováním lásky

Nepovažuji intelektuální učnost (*šástra váda*) pro duchovního aspiranta za zvlášť důležitou. Radím vám, abyste dosáhli blaženosti (*ánanda*) nikoliv pomocí těchto obtížných, a dokonce pochybných prostředků, ale pěstováním lásky (*préma*), která počíná ve vašem domově a vaší rodině a rozšíří se na všechny stvořené bytosti. Odložte ostrou zbraň, se kterou se chystáte rozebírat a rozbíjet argumenty svého protivníka a rozsekat jeho názory na kusy, a chopte se sladké kaše (*laddu*) lásky, která šíří radost a získává si i nepoddajná srdce.

To je moje cesta, cesta lásky, po které vás povedu. Proto nabízím svou vizitku každému z vás, když ke mně přicházíte. Já znám vaše jména, vaše diplomy, povolání, postavení i vaši minulost. Ale vy to nevíte o mně. Nepotřebuji se o vás dozvědět nic čtením vašich lístků, ale chci, abyste vy poznali něco z mé slávy, a proto vám dávám do ní nahlédnout pomocí božských zázraků (*mahimá*). Ale též vám dávám dostatek své lásky (*préma*), abyste jí trochu přimíchali k tomu, co činíte, co cítíte nebo na co myslíte, a učinili to všechno sladší a chutnější.

**Mějte pevnou víru, že ať se stane cokoli,
je to pouze pro vaše dobro. Nikdy nezapomínejte, že potíže,
ztráty, nemoc, apod. přicházejí pouze pro vaše dobro.
Nehledejte v dobru zlo.
Vždy hledejte ve zlém dobro.**

Šrí Satja Sái Bába

DHARMA VÁHINÍ - Stezka mravnosti a odvahy

Kapitola 11

Podle principů a praktik duchovního pokroku a podle hinduistické *dharmy* existují tři epochy:

1. védská éra, kdy byl kladen velký důraz na nezištnou činnost (*karma*) a na rituály, 2. éra upanišad, kdy bylo nade vše ostatní vynášeno poznání (*džňána*) a 3. éra purán, která popisuje a za nejdůležitější označuje oddanost (*bhakti*). Védské spisy se skládají z těchto částí: *sanhitá*, *bráhmana*, *áranjaka* a *upanišady*; z nich první tři pojednávají o *karmě* a jsou nazývány *karmakánda* a poslední, upanišady, se týkají *džňány* a mají název *džňanakánda*.

Skupiny manter ve véda *sanhitá* obsahují mnoho chvalozpěvů (*stótra*), oslavujících božstva, jako jsou Indra, Agni, Varuna, Súrja a Rudra. Za starých dob nacházeli vznešení hledači (*árja*) mír, spokojenost a naplnění svých přání v rituálech a v obětování těmto bohům, které oslovovali prostřednictvím manter. Uvědomili si, že absolutní princip, *paramátman*, je jen jeden jediný, ale také věděli, že se projevuje jako rozličnost a mnohost různými formami a pod různými jmény.

To je jasně řečeno v mnohých mantrách Rgvédy:

„*Ékam sat viprá bahudhá vadanti agnim jamam mátarišvánámáhu.*“

„Existuje právě jen Jedno; Ti, kteří uviděli pravdu,
ji velebí mnoha způsoby jako: Agni, Jama, Mátarišvan.“

Toto *brahma*, jediné bez jakéhokoli druhého, označuje Rgvéda jako Hiranjagarbha, Pradžápati, Višvakarmá a Puruša. Hiranjagarbhasúkta a Purušasúkta jsou klasickými příklady této vize.

Způsobu života starých hledačů se říká *dharma*, ale lze jej také nazvat *jadžňa* (oběť). Jejich denní disciplíny byly ve znamení obřadů, bohoslužeb a velebení, odevzdanosti i oddanosti, takže jejich život byl naplněn láskou k Bohu (*bhakti*). Sbírky textů (*sanhitá*) možná nepoužívají výraz *bhakti*, ale copak v nich nenacházíme slovo *šradhá*?

„*Šradhajágnih samidhjaté šradhajá hújaté havih,
šradhám bhagasja múrdhani vačasá védajámasi.*“

„Jedině vírou (*šradhá*) je zažehnut a živen plamen obětního ohně a jen jejím prostřednictvím lze dosáhnout bohů, kteří jsou vzýváni. Chvalme víru (*šradhá*), která je nejvyšší formou bohoslužby.“

Vidíte, jak mocnou silou je víra!

Prosté a spontánní disciplíny védského věku se v důsledku přebujení rituálů a formálních nařízení pozvolna stávaly složitějšími a zmatenými. Došlo to až tak daleko, že se prohlašovalo, že *dharma* sestává z obětí (*jadžňa*) a z obětních darů (*hóma*) a že do nebe se přijde jen vykonáváním těchto obřadů! Přestože byla oběť ve skutečnosti způsobem uctívání bohů, důležitost byla přesunuta z bohů na samotnou oběť. „Bohové byli jen prostředníky; kdo chtěl dosáhnout nebe, musel konat oběti.“ Tak bylo překrouceno původní tvrzení.

Mezitím již svítal věk upanišad. Upanišady odmítají hmotné cíle postrádající trvalé hodnoty; proto je

odsuzují jako nízké. *Karmakánda* z véd byla ve skutečnosti v upanišadách přeměněna a přehodnocena na povoz, který dovede člověka k osvobození od pout narození a smrti, na plavidlo, ve kterém přepluje oceán světského života (*sansára*). Pohled uctíváče (*sádhaka*) upanišad pronikne „vnějším světem předmětů smyslů“ a soustředí se na „vnitřní svět“. Upanišadští mudrci jsou zajedno v popisu povahy nejvyššího principu: „V nejhlubším základu tohoto *námarúpa džagat* (světa jmen, forem a změn) je jedno věčné a trvalé *sat* (bytí). To je Absolutno, *parabrahma*. Toto Nejvyšší lze poznat pomocí *džňánajógy*.“ Proto „zkoumej To; To je *brahma*“ (*tad vidžidžňásasva, tad brahma*), to je *brahmavidjá*, kterou učí upanišady.

Kromě toho také upanišady prohlašují: „Přestože se védy zabývají hlavně cílem člověka dosáhnout nebe, podávají také základní vědomosti potřebné k osvobození (*mókša*). Dosažení Absolutna nezávisí jen na ovládnutí *brahmavidji*. Přesahuje hranice studia a učení i intelektuálního dobývání. Může být realizováno jen uctíváním a vnitřní odevzdaností (*upásana*).“ Jestliže se učenec s plnou vahou svých vědomostí také ponoří do *upásany*, je jeho život vskutku posvěcen!

Takovým aspirantům se Pán zjeví v celé své slávě. To je smyslem prohlášení z Brhadáranjaka upanišad o poutu mezi lidskou duší (*džíví*) a *paramátmanem*, mezi jednotlivým a Univerzálním:

„*Éásja paramá gatih, éšásja paramá sampat,
éšó'sja paramó lókah, éšó'sja parama ánandah.*“

Toto univerzální je nejvyšším cílem člověka, jeho největším bohatstvím,
nejvyšším pozvednutím a nejhlubší radostí.

V Taittiríja upanišad bylo řečeno: „Nejvyšší *átman* (*paramátman*) je zdrojem spokojenosti, protože je vtělením nejryzejšího citu (*rasa*). Když ho jedinec (*džíví*) dosáhne, může se ponořit do radosti. Jestliže *paramátman* nesvíti na nebeské klenbě srdce, kdo má prožívat, kdo má žít? On všechny živí blažeností (*ánanda*).

Semena *bhakti*, která nalézáme rozeseta ve védských textech, klíčí v upanišadách, a v puránách začínají růst a obalovat své početné větve bohatými květy.

Mnoho lidí ještě nemá jasno v tom, co přesně je *bhakti*, jaký je postoj, kterému se říká *bhakti*! Není v možnostech nikoho, aby přesně vymezil, co *bhakti* je a co není. *Bhakti* má nekonečně mnoho stránek. Jen čisté, něžné, tolerantní, pokojné a milující duše, jen smetánka všech ctnostných duší (*sádhu*), jen božské labutě (*hansa*), trvale se obveselující ve společnosti spřízněných oddaných (*bhakta*), mohou porozumět její čistotě a hloubce. Ostatním bude stejně zatěžko nalézt v člověku *bhakti*, jako nalézt měkkost ve skále, chlad v ohni či sladkost v pelyňku (pozn. překl.: neem – druh indického šeríku, jehož hořká kůra je používána jako lék při horečce). *Bhakta* miluje Pána víc než svůj život a Pán mu oplácí náklonnost stejnou měrou. Někteří velcí muži dokonce tvrdí, že *bhakta* je víc než Bhagaván.

Zemědělec miluje mraky víc než moře, přestože mraky jen přivádějí mořskou vodu na jeho pole. Moře mu nezalévá úrodu přímo. Takto popisuje Tulsídás vztah mezi *bhaktou* a Bhagavánem. Mraky přivádějí milosrdenství, lásku a majestátnost oceánu i vůni vzduchu a zavlažují jimi celou zem; stejně tak *bhakta* nosí tyto velkolepé vlastnosti s sebou, kamkoli přijde. Jako se doluje zlato v lomu, i tyto ctnosti jsou součástí Božství v člověku.

Mudrc Durvása jednou přišel ke dvoru krále Ambaríši, aby vyzkoušel účinnost *bhakti*. Za tím účelem z vlastní zloby stvořil Krtju, která měla zničit Ambraríšu. Ale Pánova *čakra*, která zbavuje srdce

oddaných strachu, zničila Krtju a pronásledovala Durvásu až na kraj světa. Durvása prchal přes hory a doly, jezera a řeky, až přskočil sedm moří. Pokusil se najít útočiště v nebi, ale nepřítel oddaného (*bhakta*) nenašel nikde azyl. Nakonec klesl jako vyčerpaný kajcíník na Vaikuntě Nárájanovi k nohám. Pán však odvětil, že je vždy na straně svého *bhakty* a že se nikdy nevzdá oddaného, který na něho spoléhá a vidí v něm jedinou záchranu. „Chodím za *bhaktou* jako tele za krávou, protože pro mne se vzdává všeho, co považují lidé, zaměření na svět, za žádoucí.“

Kršna jednou pravil k Uddhavovi: „Zásluhy získané pokáním, poznáním, odříkáním, jógou, dharmou, svatými sliby (*tapas, džňána, vairágja, jóga, dharma, vrata*) a poutními cestami – takové zásluhy mí oddaní (*bhakta*) získávají s daleko menší námahou.“ Pomněte, jak veliká je opravdová oddanost! Pomocí oddanosti může i člověk nízkého zrození (*čandála*) předčit bráhmana! Bráhman bez *bhakti* má menší cenu než *čandála* obdařený *bhakti*. Toto je rozváděno v puránách. To, co popisují védy velmi prostě jako *néti, néti* (ne to, ne to), o čem se prohlašuje, že se „vymyká slovům a je daleko za hranicí možnosti pochopení myslí“, co je nedosažitelné smysly, myslí i intelektem, toto jsoucno mohou cítit a zažívat ti, kteří jsou pohrouženi v meditaci (*dhjána*). Pomocí *bhakti* se to snadno dostává do vědomí a oddaného naplní blažeností.

Bhagaván, popisovaný v puránách, není jen bez vlastností, neměnný, jediný (*nirguna-nirvikára-advitíja*) *brahman*, ten, jenž má být poznán, zdroj vesmíru a čisté vědomí (*čitsvarúpa*). Bhagaván je též studnicí vznešenosti, přitažlivosti a povznášejících vlastností, je útočištěm a stálou připomínkou všeho, co je krásné a láskyplné. Pozvedává, posiluje a očišťuje. Neprojevené *nirguna* (beztvaré) *brahma*, poznávané na vrcholu cesty moudrosti (*džňána márga*), nemůže člověk soustředěný na smysly pochopit bez tvrdé práce a značných potíží. Proto věnují purány větší pozornost aspektu nejvyššího božství v tvaru (*saguna*), než beztvarému Božství (*nirguna*). Napřed se musí aspirant cvičit v *sádhaně* spojené s aspektem Božství s vlastnostmi (*saguna*); to ho naučí koncentraci, a později, podle pravidla postupování od hrubšího k jemnějšímu, může pohroužit mysl do samotného *nirguna brahma*.

Fata morgána odvádí žíznícího daleko od vodní nádrže; až pak se obrátí a vrátí na místo, kde se nalézá voda. Teprve když se k ní dostane, je způsobilý se napít a uhasit žízeň. To se nazývá *sthúla-sauram-bhika-anjaja*. U aspirantů se po dosažení osvobození (*mókša*) dostavuje touha po beztvarém Božství (*nirgunópásana*). Pán, milující své oddané, na sebe bere podoby, které ctnostné a velké duše (*sádhu, mahátma*) hledají. Ze své plnosti Pán udílí dosažení všech čtyř cílů života.

Sái inspiruje

Když pracujete celý den v klimatizované kanceláři, budete to brát jako samozřejmost a nebudete si toho vážit.

Pokud ale budete pracovat čtyři hodiny na slunci a poté si sednete do klimatizované místnosti, okamžitě oceníte její hodnotu. Bez horka nemá klimatizace žádnou hodnotu. Podobně pokud nebudeme mít potíže, neuvědomíme si hodnotu pohodlí. Pouze když trpíme, uvědomíme si, co je radost! Občas, abychom uvolnili bolest a utrpení v určité části těla, nařídí lékař operaci. Operace je bolestivý proces. Pokud ale nepodstoupíme krátkodobou bolest, nebudeme schopni odstranit dlouhodobé utrpení. Proto svaté texty volají, že štěstí nelze získat ze štěstí. Bez dobra nemá život žádný smysl. Bez smutku nemá štěstí žádnou hodnotu.

Sir Nicholas Winton – vzpomínka na vzácného člověka

Prvního července 2015 v odpoledních hodinách nás předešel na onen svět jeden z nejvýznamnějších Evropanů dvacátého století. Čím byl Sir Nicholas Winton tak významný?

Tento vzácný člověk svým životem do puntíku naplňoval Shakespearův citát z Hamleta, který sám tak často a rád citoval:

„This above all, to thine own self be true.
And it must follow as the night the day, thou canst not then be false to any man.“
(V první řadě buď pravdivý sám k sobě.
A pak, stejně jako noc musí následovat den, nemůžeš být k nikomu nepravdivý.)

Náš velvyslanec ve Velké Británii, jeho Excellence, pan Žantovský toho dne ve večerních televizních novinách odpověděl na poslední redaktorovu otázku, jak by shrnul Nickyho odkaz, větou: „Jeho život byl jeho odkaz.“

Milí přátelé, každý, komu se dostalo milosti poznat Avatára naší doby, při těchto slovech ihned pomyslí na Sai Babovo prohlášení: „My life is my message.“ Svámí také často zdůrazňoval důležitost seznamovat mládež se životy velkých lidí, aby měli mladí lidé ideály hodné následování. Často zmiňoval chudého studenta Abrahama Lincolna a podporu jeho statečné matky, Velkou Duši Ghandiho i jakéhosi Němce, který odporoval Hitlerovi a s nímž se Sai Baba jako malý chlapec shledal kdesi na nějakém nádraží v Indii. (*Bohužel si nepamatuji jméno, ani v které promluvě Svámí o tom setkání hovořil. Je docela možné, že se jednalo o židovského profesora historie, filosofa a publicistu Theodora Lessinga, který byl pak v roce 1933 nacisty zavražděn v Mariánských Lázních.*) I já jsem měla štěstí, že mě tímto životem provázelo několik velkých ideálů. V mládí to byla Axela Muntheho „Kniha o životě a smrti“. Životopisy Louise Pasteura a Alberta Schweitzera rozhodly o volbě mého povolání. Presidenti T. G. Masaryk, Václav Havel i Mahatma Ghandi jsou jedinými politiky, jimž věřím, že mluvili pravdu.

Až v roce 1988, kdy zcela náhle a nečekaně do našich životů podruhé vstoupil Nicky, přišel můj hrdina, k němuž jsem se po všechna další léta obracela jako k tvrzi neochvějně vzdorující příboji vln oceánu dnešního neklidného světa.

Pokud byste se chtěli dozvědět více o jeho životě, nemohu učinit nic rozumnějšího než Vám doporučit, abyste si přečetli jeho biografii „If it's not impossible“ od Nickyho dcery Barbary. Je na trhu v češtině pod názvem „Není-li to nemožné“. Záchrana 669 z velké většiny židovských dětí z Československa je jen malinkou epizodou – řekla bych – co se za nehet vejde v jeho bohatýrském životě. Ta knížka je neuvěřitelně podrobná a výborně napsaná.

Na tomto místě bych se s Vámi chtěla podělit o některá moje čistě soukromá, osobní setkání s Nickym, jichž bylo, zaplat' pán Bůh, za uplynulých 26 let mnoho. Nesmírně si vážím nejen toho, že mi daroval druhý život, ale taky toho, že jsem měla možnost poznat člověka tak výjimečných lidských kvalit a že mi po celá ta dlouhá léta opravdu dělal otce.

Poprvé jsme se setkali po desáté hodině večer v hotelu v Jerusalemě na jaře roku 1989. Tehdy jsem se do Izraele vydala za zbytkem naší vyvražděné rodiny na svátek *Pesach* (*židovské Velikonoce*). Se sestřenicí a bratrancem jsme se neviděli 40 let, protože tomu tak chtěli, považte, dva muži: Hitler a Stalin. Naše úřady mě nechtěly pustit, tak jsem odletěla z Vídně ilegálně.

Poslední večer, té pro mne neuvěřitelné první návštěvy Svaté země, se tam rozezvučely „tam-tamy“ a několik „Wintonových dětí“, žijících v Izraeli, mi volalo, jestli vím, že právě přiletěli manželé Wintonovi do Jerusalema na pozvání muzea „Yad Vashem“, aby tam uložili Nickyho knížku s našimi fotografiemi a korespondencí s nacisty i s našimi novými britskými rodiči. Můj bratranec hbitě svlékl pyžamo, natáhl si sváteční kalhoty a košili a dovezl mě pozdě večer do hotelu v centru Jerusalema. Nicky mě očekával s otevřenou náručí a musím říct, že navzdory tomu, že je o Angličanech známo, že jen zřídkakdy si dovolí projevit svoje city, tak ta Nickyho náruč pro mne zůstávala stejně dokořán po všechna další léta.

Při tom prvním setkání jsem jeho dánskou manželku Grete nepoznala. Později mi řekla, že zůstala na pokoji, protože nám nechtěla při prvním setkání překážet. Grete byla úžasná a zamilovali jsme si ji stejně jako našeho zachránce. Při jedné jejich návštěvě u nás v Krumlově a na naší chalupě ve Větrní, to už jsem od roku 1996 jezdila pravidelně každý rok do Puttaparthi, se mi podařilo jak jí, tak Nickymu namasírovat unavené nohy. Napřed se bránili, ale myslím, že jsme si to všichni tři moc užili. Bohužel brzy Grete diagnostikovali rakovinu jater. V době, kdy se její stav zhoršoval, letěli jsme s manželem Milanem za nimi do Maidenheadu. Vzali nás do blízké hospody na oběd. Grete si pochutnávala na farmářském talíři – na klobáse, anglické slanině s volským okem a řekla: „Jak to vejde dovnitř, tak to zase vyjde ven a neublíží mi to.“ I další její odkaz z té smutné doby si moc strážím jak pro sebe, tak i ho podávám dál: „V takové situaci je důležité stále mít před sebou nějaké datum. Na Vaši návštěvu jsem se moc těšila.“

Další setkání s Nickym v Praze už bylo bez Grete, upoutané doma na lůžku. Nickyho doprovázel jeho syn Nick mladší. Tehdy jsem mu po slavnostním obědě předávala pro Grete Svámího obrázek a sáček Vibhuti. Stále vidím, jak to ode mne Nicky přijímá s dojetím a jistým rozechvěním.

Snažila jsem se létat za ním jednou ročně, nikoli na narozeniny (19. května), ale později v roce, abychom byli spolu sami. V době, kdy jsem ještě striktně dodržovala bezmasou stravu, měl pro mne vlastnoručně uvařenou báječnou hustou zeleninovou polévku. Jednou, když mě vybídl, abych si z mísy na příborníku vzala ovoce a já s poněkud lepkavou broskví v ruce se chtěla kolem něho protáhnout ke dřezu, chňapl mě za paži a přísně řekl: „Nemejt, nebudeš mít přirozené protilátky!“ Večer jsme seděli u krbu a vzpomínali na Grete. Ona byla architektka a jejich dům sama navrhovala. Říkal, že by chtěl dožít v tom domě, protože ji tam stále vnímá. Přinesl mi jeden její hedvábný šáteček se slovy: „Vím, že chce, abys ho měla ty. Měla tě moc ráda.“

Při každém novém setkání jsem si užívala té jeho otevřené otcovské náruče a vždycky, i při telefonování, jeho první otázkou bylo, kdy jsem byla nebo kdy se chystám do Indie za Babou. Mohla bych pokračovat ještě dlouho, ale než to moje vzpomínání ukončím, musím se zmínit o jeho humoru. Nicky říkával, že se máme alespoň jednou za hodinu zasmát a hodina bez zasmání je jako by byla ztracená. Například na otázku, jak si Sir přeje kávu, zablýsklo se mu šibalství v očích a odpověděl: „No, nejlépe snad do hrnku.“ Nebo když jsem se ho zeptala, zda si odpoledne dává šlofíka, řekl mi: „Dobrovolně ne.“ Naposledy jsem ho prosila, ať se drží, že je pro nás tak potřebný. Slíbil, ale dodal: „Já vím, ale dá to fušku.“

Nakonec jsem si nechala ukázkou Nickyho písma. Jednou mi recitoval takové krásné staroanglické verše o tom, že *když se človíček narodí, tak pláče, zatímco všichni kolem něho se radují. Žít má člověk tak, že se při odchodu raduje, zatím co kolem všichni pláčou.* Prý ho to naučila jeho maminka, stejně jako vyšívat křížkovým stehem. Svoji maminku neobyčejně ctil a miloval a vždycky zdůrazňoval, že na naší záchraně ona měla lví podíl. Poprosila jsem ho tehdy, aby mi ty verše napsal. Zde jsou jeho písmem. Jen pod čarou mi dovolte poslední poznámku. Na tyto verše jsem narazila, když jsem překládala Svámího promluvy. Nepamatuji si kde, ani odkud je Svámí citoval. Snad to najde, nebo dokonce přímo si pamatuje někdo z Vás, milí přátelé.

Se srdcem plným vděčnosti Ruth

On parent kneels,
a naked newborn child,
weeping thru that st
whilst all around thee smiled.
So live, that sinking to thy
life's last sleep.
Calm mayest thou smile
whilst all around thee weep

ukázka Nikiho písma

Nicky s rodinou o 85. narozeninách r. 1994

Setkání na Kleti r. 2008

Ozvěna z celostátního setkání 13. - 14. 6. 2015 v Praze

Z dopisu účastnice – Lidské hodnoty v praxi

Tato setkání jsou vždy velmi požehnaná a Svámího přítomnost je znát na každém kroku. Tentokrát nás Svámí zavedl do Střediska ochránců přírody v Praze 4 - Michli. Všichni jsme byli mile překvapeni velmi příjemným přednáškovým sálem s výhledem na malou zahrádku doslova oázou klidu a míru, kde jsme si mohli večer společně zaspívat a posedět u ohně s kytarou.

Setkání jako obvykle začalo v pátek, kdy jsme začali výzdobou sálu a následně společnými bhadžany. Již v pátek jsme přivítali naše tři hosty manželé Manfreda a Uršulu Gransee z Německa a Hermena Reerinka z Holandska. Velmi jsme se všichni těšili na vyprávění hostů, které je vždy velkou inspirací pro naši společnou práci v Sái organizaci a pro všechny Sái oddané, kteří na naše setkání přijdou. Osobně jsem zažila od roku 2004 velmi mnoho krásných Sái setkání, ale toto setkání bylo velmi mimořádné a věřím, že se doslova zapsalo do mnoha srdcí Sái oddaných. Oba hosté nám vyprávěli svoje osobní příběhy, ze kterých vyzařovala Jeho čistá Láska, Pravda, Správné jednání, Mír a Nenásilí. Bylo to o **učení v lidských hodnotách v praxi** obou dlouholetých Sái oddaných.

První svůj velmi osobní příběh vyprávěl Manfred. Nejdříve nám představil svoji firmu, ve které pracuje; je to firma, která se zabývá recyklací odpadů. Bylo pro nás všechny moc milé slyšet, že do loga své firmy společně se svými společníky prosadil uvedení lidských hodnot, které jsou pro něj osobně velmi důležité. Přestože tyto hodnoty v praxi uskutečňoval v denním životě své firmy, přihodilo se něco neočekávaného. Začaly se ztrácet z tříděného odpadu drahé kovy. Po určité době se zjistilo, kdo to odcizil. Tehdy bylo před Vánocemi a dotčným byl otec 3 malých dětí. Bylo by opravdu velmi jednoduché okamžitě dotčného zavolat a předat mu výpověď, kterou měl Manfred také již připravenou. Počkal ale, až bylo po Vánocích, a viníka si zavolal. Než se však toto stalo, sám velmi dlouho přemýšlel, kde udělal chybu, že se toto přihodilo. A pak si vzpomněl na svoje velmi mladá léta, kdy pracoval jako brigádník v jedné firmě s kovy a s kamarády vymysleli, jak z odcizených zbytků kovu vylisovat minci 1 Marku. Pak chlápce zkusili použít výlisek do automatu na kávu a povedlo se. Velmi je to všechny bavilo až do doby, kdy se na vše přišlo. Tehdy si mladé pracovníky zavolal vedoucí firmy, věděl, že padělání platidla je jasný trestný čin, bylo jisté, že 18-ti letí mladíci by byli zcela jistě odsouzeni a uvězněni, pokud by to předal policii. Neudělal to. Zavolal

si chlapce s tím, že jim dává okamžitou výpověď a že věří, že je tato životní situace poučí natolik, že už nic podobného v budoucnu neudělají.

Tento příběh Manfred vyprávěl člověku, kterého k sobě pozval po Vánocích, aby s ním projednal důsledky, vyplývající z krádeže odcizených kovů ve své firmě. Když svůj příběh dovyprávěl, dotýčný se rozplakal. Manfred mu řekl: „Nevím, jaké jste měl pohnutky ke krádeži, ale pokud mi podáte ruku a slíbíte, že již se to více nebude opakovat, mohu roztrhat připravenou výpověď.“ Tento člověk v jeho firmě pracuje již 10 let.

Všichni jsme byli dojatai poté, co Manfred dovyprávěl tento svůj příběh. Boží láska a Jeho milost je nekonečná. Svámí nás učí žít v Pravdě a Lásce ve všech životních situacích.

Děkujeme Svámí, že nás skrze činy druhých neustále obdarováváš a učíš žít lidské hodnoty v praxi.

Sái Rám Lída

Pozvánka

Satja Sái organizace Česká republika vás zve na

**společný víkendový retreat v Krkonoších
ve dnech 11. - 13. září 2015 (pátek - neděle)**

Místo konání: Rochova bouda, Velká Úpa

Přijměte, prosím, naše pozvání na společné tvoření a duchovní růst a sdílení v krásném prostředí!

Základní informace o chatě: <http://www.spsgocar.cz/chata.php>

Cena ubytování: 240 Kč/noc, při počtu osob nad 15 sleva na 150 Kč/noc. Děti do 3 let zdarma, děti od 4 do 15 let 120 Kč/noc. Možno spát ve vlastním spacáku nebo v zapůjčeném ložním prádle – prádlo je k zapůjčení zdarma.

Ubytování: chata má přes 30 míst – jednak menší pokoje pro rodiny o 2-4 lůžkách, pokoj 6 lůžek, větší noclehárny 8 a 12 lůžek budou rozděleny na muže a ženy. Toalety a koupelny jsou společné pro celou chatu.

Doprava: do Velké Úpy lze jet linkovým autobusem, od autobusu je cca 30 min výstup k chatě do prudšího kopce, k chatě lze též zajet automobilem, při vjezdu na horskou silnici nutno zaplatit poplatek obci. Kdo by měl problém dojít k chatě a přijede autobusem, můžeme pro něj sjet autem k autobusové zastávce.

Příjezd: v pátek 11. 9. od 16 hodin, **odjezd:** v neděli 13. 9. do 16 hodin.

Možno samozřejmě navštívit i jen část programu retreatu.

Program a bližší info budou upřesněny později. Obecně počítáme s bhadžany, společnou meditací, studijními kruhy, prezentacemi na zajímavá témata, společnou službou, společným vařením (na chatě budeme sami, jsou tam dvě kuchyně), výlety do přírody – možno např. výstup na Sněžku (pro méně zdatné výjezd lanovkou) nebo výlet na Černou horu apod. Večer táborák s vegetariánskými buřty.

Zveme rádi všechny Sái oddané i příznivce a těšíme se na společný příjemně strávený víkend!

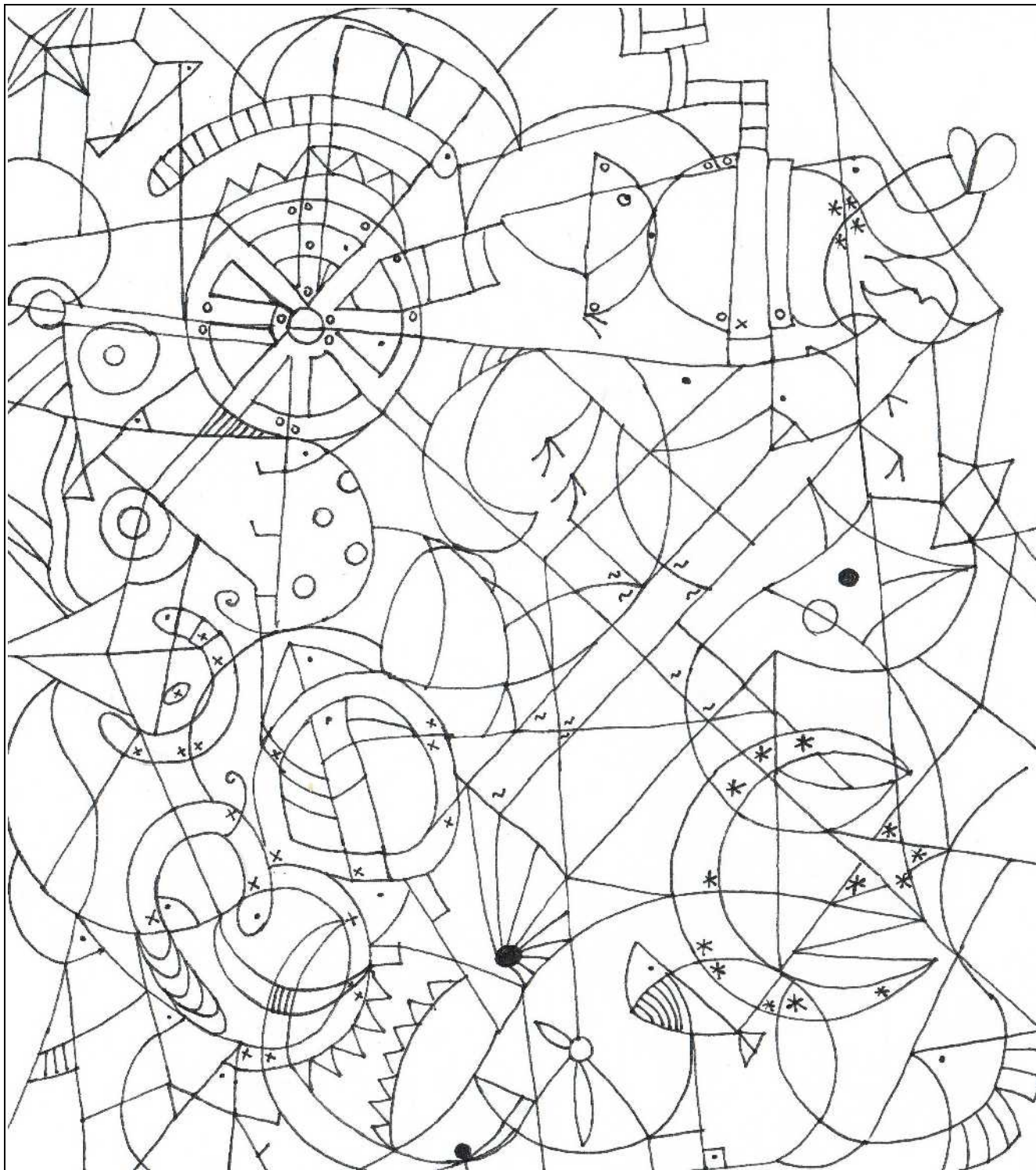
Prosíme všechny zájemce, aby se kvůli ubytování i přípravě programu přihlásili co nejdříve na mail info@sathyasai.cz

Stránka (nejen) pro děti

V dnešním obrázku je schováno pět různých symbolů, dokážete je najít?

Pomůže Vám, pokud vybarvíte políčka s kolečkem - hnědě, s křížkem - modře, s hvězdičkou - žlutě a s vlnkou - zeleně.

Víte co je to za symboly? Kde je můžete vidět všechny pohromadě? Pokud máte chuť, vybarvěte si zbytek obrázku podle své fantazie.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz
Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2015:

12. - 13. 9. 2015 Duchovní retreat v Krkonoších, školní chata Rochova bouda ve Velké Úpě
14. - 15. 11. 2015 Akhandabhadžany
21. 11. 2015 Oslava Svámího narozenin

Bližší informace o akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sái centra na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v sále Zátíší.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 150, 188, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na info@sathyasai.cz nebo na tel. číslo 604 111 821 (Edita L.).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - jednou měsíčně, každou třetí neděli v měsíci od 14 hodin

Termíny: 20. 9., 18. 10., 22. 11. 2015

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin

5. 9., 4. 10., 1. 11. 2015 v čajovně na Mendlově nám. 11, čtyři zastávky tramvaj č. 1 od Hlavního nádraží. Bližší info na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. – Výzva	2	Vzpomínka – Sir Nicholas Winton	17
Sái inspiruje	5, 13, 16, 24	Ozvěna z celostátního setkání – červen 2015	20
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, 6. kap.	6	Pozvánka na společný víkend v Krkonoších	21
Promluva II. – Nestačí ani svaté spisy...	10	Stránka (nejen) pro děti	22
Dharma váhiní – 11. kapitola	14	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2015 pro předplatitele z Čech činí 245,- Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Bůh, který je láska, je viditelný a realizovatelný pouze skrze lásku.
Láska je Bůh, žijte v lásce. To je poselství ode mne.**

Z výroků Satja Sái Báby

